

Вдалий спектакль

(Комедія „В степах України“ в постановці драматичного гуртка фізико-математичного факультету).

...Ось вже закрилася завіса, і світло спалахує в залі. Але тиша панує серед численних глядачів: вони ще під владою думок про нашу Батьківщину, про щастя жити в радянський час, що перетворює і природу, і свідомість людей.

Комедія «В степах України» О. Корнійчука, яку поставив драматичний колектив фізико-математичного факультету, — значне і відрадне явище в культурному житті університету. Герої п'єси — живі, близькі нам люди. Ми впізнаємо в них багато рис наших добрих знайомих. Успіх цієї тала-

Постановка п'єси «В степах України» на факультетській сцені мала великий успіх у громадськості. Радую світле й майстерне відтворення нашої дійсності, дбайлива й любовна режисерська робота.

Актуально звучать сцени в другій дії. Ніби сьогодні кинув Часник в обличчя паляям війни свої слова: «Війна? Будемо битись, але з такою люттю, що світ не бачив, бо людина над усе люте, коли їй дах заважають будувати». Це слова господаря нашої країни — натхненного трудівника, колишнього воїна, який в боях здобув собі і своєму народові щастя і мир.

Дуже вдалі масові сцени в другій дії, де панує молодість, свіжість, де показана сила і згуртованість колективу.

Серед виконавців — люди різного віку. Деякі прийшли в університет з середньої школи, інші — з виробництва, з фронту. Є тут учасники самодіяльності з великим стажем: В. Мілях, Р. Чорна, В. Півненко. Разом з ними виступають гуртківці, що недавно прийшли до колективу: В. Лебедев, Ю. Петренко, Д. Ключев.

З великою теплою і щирістю передають Р. Чорна і В. Вергель в образах Катерини та Олексія риси сучасної колгоспної молоді, культурної, сповненої світлих задумів, неполегливої в досягненні поставленої мети. Добре передає Р. Чорна поривчастість, відвагу і щирість Катерини.

К. Гончаров в основному вірно розуміє образ Довгоносика, агента колгоспу «Тихе життя», і вдало показує дрібного хижака, якого важко перевиховати. Однак Гончаров розуміє Довгоносика спрощено, іноді грає надто схематично. Його Довгоносик — явний шахрай, тоді як по п'єсі це замаскований негідник, якого важко викрити. Заважає студентів і деяка скованість рухів.

В епізодичних ролях хочеться відзначити студентів І. Ковалю (Макогон), Д. Ключева (мільйонер Редька), І. Щущуку (Хустка), яким вдалося створити певні образи. Це ж саме можна сказати і про студентів Л. Клугман (Галю) та А. Рейзельмана (секретар обкому). Однак у Л. Клугман Галю надмірно вразлива, а це шкодить образу. Хотілося б, щоб Рейзельман грав з меншою напруженістю.

Заслуженим успіхом у спектаклі користувалися студенти В. Мілях (Кіндрат Галушка) та В. Лебедев (Саливон Часник). З під-

несенням грає Галушку Віктор Мілях. Від першої до останньої дії він веде свою роль продумано й переконливо, у гумористичному плані.

Добре грає Часника Віктор Лебедев. Часник у нього — рішуча, вольова людина, передовий колгоспний вождь. В. Лебедев показує в ньому силу, здатну вести за собою колгоспні маси. Але, відображаючи цю основну рису, гуртківець змалював трохи однотонний портрет. Ми хотіли б побачити у Часника більше стриманості й чуйності.

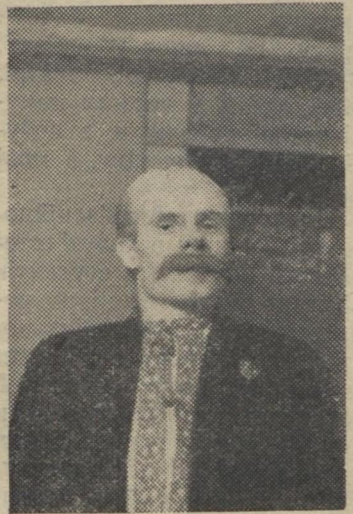
Студент I курсу В. Лебедев у ролі Саливона Часника.

Фото К. ГОНЧАРОВА.

новитої комедії обумовлений тим, що драматург зумів яскраво показати щастя і радість натхненої і цілеспрямованої праці радянських людей.

Герої п'єси люблять свої колгоспи. Кожний бажає, щоб його колгосп був найкращим, найбагатшим. Але не всі виразно уявляють собі, яким шляхом треба йти до цього. Рушійною силою розвитку подій у п'єсі є зіткнення передових поглядів з відсталими.

Драматург показує два колгоспи, двох голів правлінь: один дбає і про державу і про колгоспників, другий — більше про колгоспників. Вміло, переконливо, в комедійних ситуаціях веде Корнійчук лінію розвінчування ілюзій Галушки, викриття його ідеологічних помилок. І Галушка виправляє свої помилки і цілком переходить на бік Часника, лінія якого є лінія більшовицької партії, всього радянського народу.

Студент IV курсу В. Мілях у ролі Кіндрата Галушки.

Фото К. ГОНЧАРОВА.

Живий інтерес і гаряче схвалення цієї постановки громадськістю університету свідчать про високу виконавчу майстерність студентів-гуртківців. Драматичний колектив факультету створений лише в цьому році. Але, незважаючи на свою відносну молодість, гуртківці продемонстрували досить високу сценічну культуру й техніку акторської гри, вміння глибоко трактувати образи героїв п'єси.

Молодий постановник І. Даниленко, студент театального інституту, реалістично вирішив основні епізоди п'єси, багато і успішно попрацював з гуртківцями.

Правильно розкривши ідею п'єси, аматорський колектив добре справився із своїми завданнями. Глядачі щиро вітали весь колектив драматичного гуртка і його режисера за вдалий спектакль.

Г. СЕРБІН.
В. ЛИТВИНОВ.